

ת"פ (באר שבע) 74066-01-23 - מדינת ישראל נ' סאגר גלאוי

ת"פ (באר-שבע) 74066-01-23 - מדינת ישראל נ' סאגר גלאוישלום באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 74066-01-23

מדינת ישראל

נגד

סאגר גלאוי

על ידי עו"ד נסאר מוצטפא

בית משפט השלום בבאר-שבע

[30.09.2024]

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורון

על ידי עו"ד

גזר דין

אקדמות מילין בכלליות :

" מריבות בין אחים הם חלק בלתי נפרד מנוף ילדות רוב המשפחות. מריבות אלה אינן נחלת גיל הילדות בלבד. יש הממשיכים אותן לאורך מסלול החיים המשפחתיים עד למריבות הירושה ואף לאחר גילוי המצבות. יש מאלו המתמצות בקנאה ותחרות, יש בחבטות, שקולן הולך עד סוף העולם. יש בנתק לדורי דורות, ויש מהמריבות בבחינת "אחטא ואשוב" והאלימות לדרגותיה רק גואה שוב ושוב. יש מהסכסוך שמעורבת בו "החמולה" כולה, זקני המשפחה או הכפר, בכנסי "סולחות" ובתפילה להשפעתם של אלו לגופם ממש או במסגרת בקשות הקלה בהליך פלילי. יש שהן מבעבעות ועולות מ"פיוס" ל"התפרצות" וחוזר חלילה, וחלילה חוזרות - בבחינת תורת היחסות המשפחתית - מי יירד המאגמה, ומי יידע גילויה הוולקניים.

דווקא בשל מופעיה הרבים של זו, פעמים הדדית, מילולית או תקיפה שיש בה זעם וסיכון לגוף ונפש, יש להיזהר בה. הכול מכירים בכך, שלא כל "צרחות הבית" - סכנת חיים, ולא כל "שקט" - מבוע של אחווה ונופת צופים. ככל שאכן מדובר באופייה ודרגתה המינוריים של העבירה ותוצאתה יש לראותה בצבעיה הנכונים של החיים בתוככי משפחה, שאינה פוסחת על רגעי שפל של כל אחד בתוכה. אולם ככל שמדובר בפגיעות קשות במאפייניהן תוצאותיהן או בפוטנציאל הגעשי הטמון בהם בכל יום ויום, כי אז יש לצבוע בצבע אדום באופן יזום החיכוך המשפחתי העברייני, ולקרוא לסכנה בשמה. בהתקיים יסוד אלים - אין להמתין עד תצא אש ויאיכלו הגדיש או הקמה, אלא יש לצפות עתידה של משפחה חברה ומדינה.

הרחמים והסליחה באחרית, אין בהם בין בני האדם להשיב עין שנפגעה, דקירה שדקרה, בדרך כלל גם לא מילה שנזרקה והותירה חלל. לא כל עונש יפצה, גם לא על איום שנחקק בזיכרון האחוה. היושב בדין יביט אל המשפחות לא כולן אחת, ויבקש לידע להציל אח מרוגזו שלו או אחות מהעומד על נפשה. לא אחת חותרת המשפחה או המתלוננים להרגיע התא המשפחתי, ולא בהכרח להוריד מי מבניה שאולה אל תא האסורים. הוא בשר מבשרם. יציר ההוויה האנושית והוריהם- כמותם. חלק מנוף ילדותם. דמו כדמם. הם זוכרים צחוקו כתינוק ובכיו כנער. גם שיגיונותיו מכילים משנים- מלידתו, נס היקום - יצירת האדם- ועד יעצום עיניו באחרית. לא בנקל יבקשו אזיקו והותרתו מאחורי סורג ובריח. פעמים, שעצם ההליך הוא התהליך. הקדמת המאחר והחמרה לא מידתית בענישה עלולה למנוע איחוי הקרע שלאחר תלונה, והקמתה של סכנה חדשה. בין אחים, מלאכת האיזון מחייבת אחריות ותרגום השפה הקשה, לא רק זו של נוף הילדות אלא זו המבקשת להפסיק סיכון מבני משפחה"

רקע:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בתאריך 12/03/24 בכתב אישום בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז-1977.
  2. במועדים הרלוונטיים בעובדות כתב האישום, התגוררו הנאשם והמתלוננת, שהינה אחותו הצעירה, בשכונה 12 בית 64 בעיר רהט (להלן: "הבית").
  3. בתאריך 18/08/22 בשעה 10:00 או בסמוך לכך, שהתה המתלוננת בחדר השינה שלה בבית (להלן: "החדר"), הנאשם נכנס לחדר וצעק על המתלוננת כי היא לא צריכה להחזיק בטלפון נייד, המתלוננת התעלמה מצעקותיו, אז החל הנאשם לתקוף אותה בכך שסטרו לה והכה אותה באגרופים בכל חלקי גופה, ובעיקר באזור זרוע ימין.
  4. בהמשך לכך, יצא הנאשם מהחדר ושב לאחר זמן קצר כשהוא אוחז בידו בכבל חשמל, אז החל הנאשם לתקוף את המתלוננת באמצעות הכבל בכל חלקי גופה ולקח את הטלפון הנייד שלה.
  5. כתוצאה מהמתואר לעיל, נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שבר באצבע בכף יד ימין, ושפשופים בשכם ואמה שמאל. הכול כאמור בכתב האישום.
- ראיות לעונש:
6. בתאריך 08/02/24 התקיים דיון הוכחות, בדיון שנקבע לטיעונים לעונש ביום 26/06/24, המאשימה טענה כי אין בידה להגיש ראיות לעונש והפנתה בטיעוניה למוצגים אשר הוגשו לתיק במועד דיון ההוכחות אשר סומנו ת/1, ת/2 כראיות.
- תמצית תסקיר שירות המבחן:
7. בתאריך 04/06/24 התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם לפיו סקר את נסיבות חייו, התסקיר התייחס לכתב האישום וציין כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות.
- שירות המבחן נתן דעתו לרקע האישי והמשפחתי של הנאשם לפיו נולד בשנת 1995, נשוי ואב ל-6 ילדים, בין הגילאים שנה וחצי ועד 9 שנים, המתגורר עם משפחתו ברהט. הנאשם עובד בחברת "אקרשטיין" באשדוד כמלגזן.

8. הנאשם הודה בפני השירות על ביצוע העבירה, וטען בפני השירות כי התנהגות אלימה זו אינה מאפיינה אותו ואת התנהלותו. ביחס לגורמי סיכון. ההערכה להישנות התנהגות עוברת חוק - התסקיר ציין כי מדובר באדם שהביע קושי בוויסות דחפים ושליטה בכעסים, מחזיק בעמדות הנותנות לגיטימציה לשימוש באלימות בהקשר עם נורמות חברתיות בסביבתו, ועל רקע "כבוד המשפחה".
9. הנאשם התקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלוננת, ולהבין השלכות העבירה וחומרתה. הנאשם מנותק רגשית מהפגיעה באחותו המתלוננת, לא העלה קשיים או מטרות טיפוליות עליהן היה רוצה לעבוד במסגרת טיפול, משכך לא ניתנה המלצה שיקומית בעיניו של הנאשם.
10. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות, שהתקבלה בעניינו של הנאשם ביום 30.4.24, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות. טיעוני הצדדים לעניין העונש:
11. ב"כ המאשימה, הפנתה לעובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם, על פי הודאתו לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תוך פגיעה בערכים המוגנים של שלמות גופה של המתלוננת ביטחונה האישי, האוטונומיה על גופה, כבודה חירותה ושלוות נפשה.
12. לטענת המאשימה, חומרת הפגיעה בערכים המוגנים רבה מאוד, לנוכח זהותה של המתלוננת שהינה אחותו הקטנה של הנאשם, העבירה בוצעה בביתם המשותף, בחדר השינה שלה, בנוכחות אימא ואחותה, מעבר לפגיעה הפיזית, המתלוננת נפגעה פיזית ונפשית. המאשימה הפנתה לענישה הקבועה בחוק בעבירות אלו וצירפה פסיקה התומכת בעמדתה.
13. המאשימה התייחסה לעמדות אותן מחזיק הנאשם ביחס לשימוש באלימות בהקשר לשמירה על כבוד המשפחה, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, לא לקח אחריות על מעשיו במשפט וגם לא בשירות המבחן. עד היום הוא רואה במקרה כמקרה נקודתי ולא מכיר בפסול במעשיו.
14. לדידה, מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה, נע בין 6 חודשי מאסר בפועל שניתן לבצעם בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, ועתרה לכך שהעונש שיוטל על הנאשם יהיה ברף הנמוך של המתחם אך לא בתחתיתו, לצד רכיבים נלווים של מאסר מותנה, קנס התחייבות ופיצוי למתלוננת.
15. ב"כ הנאשם: ציין כי הנאשם, נעדר עבר פלילי, עובד, לקח אחריות בסופו של יום, והבין את טעותו. ביחס למתחם העונש סבר כי המתחם מתחיל ממאסר מותנה ועד למספר חודשי עבודות שירות ולהסתפק ב-2-3 חודשי מאסר בעבודות שירות. עוד הוסיף כי הוגשה חוו"ד ממונה שמצאה כי הוא מתאים לעבודות שירות.
16. לסיכום טיעונו ביקש כי בית המשפט יתחשב במצבה הכלכלי הקשה של המשפחה, וימקם את עונשו של הנאשם בשליש הראשון, היינו 2-3 חודשים.

17. הנאשם בדברו האחרון, הצטרף לדברי סגורו והביע צער על מעשיו. קביעת המתחם ההולם הערכים המוגנים:
18. הערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם כוללים השמירה על שלמות גופה, ביטחונה ושלוות נפש המתלוננת, כמו גם האוטונומיה על התנהלותה בחייה.
19. הייחודיות של עבירות אלו הינה בתקיפה בתוך מערכת משפחתית סגורה, המבוססת על אמון הדדי, והקושי בחשיפה כאשר הנפגעת קרועה בין מצב של אלימות המופעלת כלפיה אל מול הרצון לשמור ולגונן על התא המשפחתי, והנזקים הקונקרטיים והפוטנציאליים בעיקר בתחום הנפשי והרגשי - ראו בין היתר: ע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני .
20. כחלק מהמלחמה בנגע של תופעת האלימות במשפחה, רף הענישה, אותו ראוי שבית המשפט יתווה, צריך להיות מחמיר. לעניין זה ראה ע"פ 2157/90 פדידה נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים].
- "תופעה זו של אלימות בתוך המשפחה, הייתה לנגע שפשט בחברה, ויש לעוקרו על ידי עונשים הולמים, למען ישמע וירא המערער ולמען ישמעו ויראו עבריינים בכוח אחרים. בכגון דא יש להחמיר בדינו של הנאשם, הן מתוך הבעת שאט נפש והוקעת מעשיו והן מתוך מגמה של הרתעה."
- יפים לענייננו, דברי כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם במאגרים](14.2.2011), בהתייחסו לעבירות אלימות בתוך התא המשפחתי:
- "עבירות אלה, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שרוי התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית"
21. מעיון בפסיקה הקיימת במקרים דומים בחלקם וחמורים פחות, גם אם חלק מהם כנגד בת זוג ולא כנגד אחים או אחיות, עדיין לאלימות בתוך המשפחה מאפיינים דומים וחמורים, ומכל אלה עולה התמונה הבאה:

א. ברע"פ 297/15 ברנסון נ' מדינת ישראל (21.1.15)- הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של ניסיון תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט השלום גזר על הנאשם, שהודה במיוחס לו, ששהה במעצר של ממש נוכח היעדר חלופת מעצר ראויה, שביצע את העבירות עת היה בגילופין, תוך התחשבות בגילו הצעיר והיעדר עברו הפלילי, עונש של 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לצד התחייבות בסך 2,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של המדינה והשית על הנאשם, שלא נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות, עונש של 5 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח בניכוי ימי מעצרו חלף העונש שהטיל עליו בית המשפט השלום. הערעור שהוגש לבית המשפט העליון נדחה.

ב. ת"פ 56950-08-18 (רמ') מדינת ישראל נ' ישראלוב (29.12.20), הנאשם הורשע בביצוע עבירות של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש ותקיפת בן זוג. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשים. בית המשפט התחשב בהליך הטיפול שערב הנאשם ובהיעדר עברו הפלילי וגזר על הנאשם שלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה.

ג. ת"פ (תל-אביב) 40578-09-17 מדינת ישראל נ' פלוני (31.3.19)- הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירות של איומים, תקיפה סתם ותקיפה חובלנית. הנאשם הוא אחיה של הנפגעת, בית המשפט קבע כי מתחם העונש הולם נע בין תחומי המאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר.

ד. בת"פ (ק"ג) 50866-05-18 מדינת ישראל נ' ואנונו (24.6.20)- הנאשם הודה והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם ינוע במקרה הנדון בין 6 חודשי מאסר שניתן לבצעם בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם, תוך התייחסות לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 2 רישומים קודמים, החיסכון בזמן שיפוטי, היעדר פתיחת תיקים חדשים כנגדו, הדיפתו את מאמצי שירות המבחן לגייסו להליך טיפולי, שהייתו במעצר ובמשך תקופה ארוכה נוספת בתנאים מגבילים, גילו הצעיר (21) עת ביצע העבירה והשתייכותו לקבוצת הבגירים הצעירים, עונש של 7 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות בניכוי ימי מעצרו, לצד מע"ת, התחייבות כספית על סך 10,000 ש"ח ופיצוי למתלונן בסך 2,500 ₪.

ה. ת"פ (רמלה) 57629-10-17 מדינת ישראל נ' פלוני (14.7.20)- הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש וכן איומים. ובת"פ (חיפה) 55282-01-20 מדינת ישראל נ' אבו נאג'י (2.4.20)- הנאשם הודה והורשע בעבירות של תקיפה סתם, תקיפה חובלנית ואיומים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בן 6 חודשים לבין מאסר בן 18 חודשים. בית המשפט גזר על הנאשם, שהודה בהזדמנות הראשונה, הביע חרטה על מעשיו, נטל עליהם אחריות, חסך בזמן שיפוטי, ושלחובתו עבר פלילי, תו התחשבות במצבו הנפשי והעובדה כי נעצר עד תום ההליכים ללא חלופה, עונש של 9 חודשים מאסר בפועל בקיזוז ימי מעצרו לצד מע"ת.

ו. בע"פ 52057-10-21 מדינת ישראל נ' אבו עראר בעניין תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג, וכן תקיפה סתם של בת זוג, שכששוחחה המתלוננת אשת הנאשם בטלפון עם אחותה, החל להכותה באמצעות ידיו, על ראשה ועל ידיה, לאחר שנכנסה אל בית הוריה, המשיך המשיב להכותה באמצעות ידיו בכל חלקי גופה. ולאחר מכן, כשאמו של המשיב והמתלוננת באו אל ביתם של הנאשם והמתלוננת, תקף המשיב את המתלוננת בכך שהחל להכותה באמצעות ידיו, בעט בה, היכה אותה באמצעות מקל של מטאטא, הפילה אל הרצפה, ובעט בה בחוזקה בידיו בעודה שרועה על הרצפה.

כתוצאה מהמכות נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות שבר רדיוס דיסטאלי, תוך וחוך מפרקי, אשר שוחזר וגובס בבית החולים, וכן נגרמו למתלוננת סימנים אדומים ברגליה ובגבה. במועד נוסף תקף המשיב את המתלוננת בכך שבעט בה בחוזקה בידה. בית המשפט פירט בזה האמור כדי להבחין אך גם להצביע על המגמה בראיית האירועים גם לדידנו.

בית המשפט בפסק דין גראר דלעיל, שבו מדובר בתקיפות בת זוג הגרה עמו, בדרגת חומרה ותוצאה גבוהות יותר, אך בנסיבות שדומות במאפייניהן ולא בפער כה גדול, למקרה דנן, הפנה בית המשפט שם גם לפסיקות דלהלן: רע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מ"י (20.8.2009), שם בגין עבירות של איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק, פגיעה בפרטיות, תקיפת בת זוג והטרדה, הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל, לאחר שבוטלה החלטה לבטל הרשעה בחלק מהעבירות, הופעל מאסר מותנה בן 8 חודשים, כך שסה"כ ירצה המבקש 12 חודשי מאסר בפועל, לא מדובר היה בגרימת חבלה של ממש.

רע"פ 340/21 איברהים מסראי נ' מ"י (28.1.2021) בו חזר בית המשפט העליון על הצורך במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות מסוג זה:

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף...".

רע"פ 7887/20 עבד עאבדין נ' מ"י (10.1.2021) הורשע הנאשם בעבירות של איומים, כלפי בת זוגו תקיפתה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, ושלוש עבירות של תקיפה סתם של בת זוג. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם בין 6 ל- 18 חודשי מאסר וגזר 11 חודשים. בית המשפט המחוזי העמיד את המתחם על 12 - 36 חודשי מאסר בפועל, והטיל על המבקש 20 חודשים, ובקשת רשות הערעור נדחתה.

רע"פ 3463/15 פלוני נ' מ"י (21.5.2015) במסגרתו הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג, והיזק לרכוש במזיד, בכך שסטר בפניה וגרם לה לשטף דם בסמוך לעינה הימנית ופצע מדמם בשפתה התחתונה, ובמועד אחר הפשיל את מכנסיה, נטל חגורה והיכה בישבנה, הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל, והערעור כמו גם בקשת רשות הערעור נדחו, תוך חזרה הדגשת מידת ההשפלה שחוותה המתלוננת וחומרת עבירות אלימות ואיומים כלפי בנות זוג.

רע"פ 52057-10-21 מדינת ישראל נ' אבו עראר

בהתייחס לתקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ותקיפה של בת זוג קבע בית המשפט בערעור כי נוכח עתירת המערערת לקביעת מתחם עונש הולם שתחילתו ב- 12 חודשי מאסר עד 22 חודשי מאסר, מתחם העונש שתחילתו ב- 6 חודשי מאסר, למעשים כה קשים עם תוצאה כה קשה של שבירת ידה של המתלוננת, השפלתה בהכאתה החוזרת ונשנית, הפגיעה בגופה ובכבודה, אינו הולם את החומרה ואת המענה העונשי הראוי.

בית המשפט סבור היה בפסק דין עראר, כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם לו עתרו ב"כ המערערת, הינו מקל, אך לא מצא מקום לקביעה של מתחם מעבר לזה לו עתרה המערערת, הגם שלבית המשפט שיקול הדעת והאפשרות לעשות זאת, בית המשפט הנחה כי יש לשמור זאת למקרים חריגים. ב"כ המערערת שם, עתרה להטלת מאסר של 12 חודשים.

בית המשפט בע"פ 52057-10-21 מדינת ישראל נ' אבו עראר מבהיר כי הפגיעה הקשה במתלוננת, בשורת הערכים המוגנים, והרף הגבוה של הפגיעה האמורה, כל אלו מחייבים כי שיקולי הגמול, הרתעתו של המשיב שם והרתעת הרבים, צריכים לקבל מקום בענישה.

דעת בית המשפט שם בע"פ 52057-10-21 מדינת ישראל נ' אבו עראר הייתה שהמעשים הקשים שביצע המשיב חייבו מאסר בפועל. אולם לאור עתירת המאשימה שם, ומשאין זה ממנהגה של ערכאת הערעור להטיל את מלוא חומרת הענישה, הועמד העונש שם על 12 חודשים, ברף התחתון של מתחם העונש ההולם לו עתרה המערערת. לפיכך הוטל על המשיב שם מאסר בפועל למשך 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו, בוטלו צו המבחן וצו השל"צ, והוטלו מאסרים מותנים של 12 ו- 6 חודשים למשך שלוש שנים משחרורו של המשיב, למקרה שיעבור עבירת אלימות מסוג פשע או עוון, בהתאמה. רכיב הפיצוי נישאר בתוקפו.

יש לזכור כי פסיקה נוהגת אינה תואמת במדויק המקרה דנן בנסיבותיו, והיא רק אחת משלוש רגלי הבניית המתחם. במקרה דנן, גם דיונית וגם מהותית יש מקום להבחנה אם כי לא דרסטית בין המתחמים וגם בתוצאה העונשית. בחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות:

1. במסגרת זו יש לקחת בחשבון, כי הנאשם ביצע המיוחס לו בתיק שבכותרת בבית המתלוננת, (ביתם המשותף), המקום בו אמורה היא לחוש תחושת ביטחון מרבית. לא נטען על ידי ההגנה כי המתלוננת הקניטה הנאשם עובר לתקיפה או כי הנאשם לא ידע האיסור הצמוד לעבירה שביצע.
2. מדובר בעבירה חמורה, וזאת למרות שהעבירה מוגדרת כעבירה אחת מדובר באירוע מתמשך הכלל שתי תקיפות שונות, התקיפה הראשונה באמצעות ידיו, ובשניה באמצעות " כבל חשמל" כמפורט בכתב האישום.
3. הנזק שנגרם למתלוננת הוא נזק פיזי, ונזק נפשי.
4. הטריגר היה מינורי, משלא צייתה אחותו של הנאשם לנאשם בהבאת הנייד הסלולארי שלה לבקשתו, סטר לה, היכה אותה באגרופים, וגם לאחר מכן שב וחזר עם כבל חשמל והיכה בה בכל חלקי גופה.
5. הנאשם גרם לאחותו שבר באצבע, זאת מלבד חבלות בגופה כמתואר בכתב האישום.

עתירת המאשימה:

6. המאשימה עתרה למתחם הנע מ 6 חודשי מאסר, ציינה בטענותיה בדיון כי הנאשם נמצא כשיר לעבודות שירות, ועד ל18 חודשי מאסר בפועל ועתרה לעונש ברף נמוך, אך לא בתחתית המתחם- כעולה מפרוטוקול מיום 26.6.24. ההגנה טענה למתחם נמוך ממאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר בעבודות שירות, שהראוי בהקשרו של הנאשם בין 2-3 חודשי מאסר בעבודות שירות.

מתחם הענישה:

7. מכל המפורט לעיל, סבור אני כי מתחם הענישה ההולם את האירוע שבענייננו צריך לנוע בין לפחות ומעל 6 חודשי מאסר, לבין מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, לצד רכיבי ענישה נוספים.
8. לעניין הפיצוי למתלוננת, מתחם הענישה ההולם מחייב הלימה ביחס לטיב העבירה, נזקיה בשבירת אצבע וכאבי מכות בחלקי הגוף, בשונה מתקיפה סתם, הגם שאין ברכיב זה מיצוי הטענה הנזיקית, האפשרית בתביעה אזרחית נגררת.

9. לעניין זה יפים דבריו של השופט א' שהם: בדנ"פ 5625/16 אסרף קארין

"פיצוי זה נועד לשפות, בהליך מהיר ופשוט יחסית, את מי "שניזוק על ידי העבירה", בגין הנזק או הסבל שנגרם לו". בעניין פלוני, ציינה הנשיאה ד' ביניש כי התכלית המרכזית של פיצוי זה, היא שיקומו של נפגע העבירה: "ניכר, כי נקודת המוצא המשותפת לכל הינה, כי בין אם מדובר בהוראה עונשית על-פי טיבה ובין אם בהוראה אזרחית עסקינן, הרי שנועדה היא, בראש ובראשונה, לסייע לקורבנות העבירה, ולהקל עליהם את מסלול שיקומם. על כן, בבואנו לפרש וליישם את הוראת סעיף 77 לחוק, תאיר גם תכלית זו את דרכנו השיפוטית" (שם, פסקה 15).

10. על הפיצוי בעבור השבר באצבע, הפגיעות בשאר חלקי הגוף וההשפלה הגדולה, שיש בו היגד ביחס לקורבן העבירה לבטא תשלום ראשוני בהלימה, ולפיכך במקרה זה, המתחם לרכיב כספי זה גם בהתייחס לטענות מצב כלכלי משפחתי של הנאשם, משפחתו וגיל ילדיו ללא ראיות מספיקות כדי להפחיתו בהינתן שכל תביעה נגררת לא הייתה שוקלת טענות אלה כלל, נע בין 5,000 ₪ ל-15,000 ש"ח הופחת והוקטן אם כי יחסית, כדי להבטיח רכיב כספי בגזר הדין, אם יופעל לחץ משפחתי פסול על המתלוננת לויתור על הפיצוי, ומנגד לאפשר באופן ריאלי תשלום הפיצוי המשמעותי בנסיבות.
- בחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה:
- בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40'א לחוק), יובאו בחשבון נסיבותיו האישיות, שאינן קשורות בביצוע העבירה. נסיבות אלו נלמדות מטיעוני הצדדים לעונש, עברו הפלילי של הנאשם ומדברי הנאשם לבית המשפט.
- בהתאם לכך נתתי את דעתי לנסיבות הבאות:
11. גילו של הנאשם אינו של נער פוחז. הנאשם בן 28, נשוי ואב לשישה ילדים בגילאים שנה וחצי עד 9 שנים, נעדר עבר פלילי. הנאשם גילה אלימות כלפי אחותו.
12. הסנגור רמז לכך כי בהיררכיה המשפחתית במגזר, ישנו מי שעומד מאחורי האירועים אותו מבקשים המבצעים הצעירים לרצות בענייני צניעות וכבוד המשפחה. בית המשפט התמקד במובא בפניו. חומרתו דיה כדי למצות הדין כנגד הנאשם. הרתעת הנאשם ושכמותו היא הרתעת המשפחה בכללותה.
13. הנאשם הודה בביצוע העבירה לאחר שלב ההוכחות, הביע חרטה על ביצועה ולקח עליה אחריות. ההתחשבות בהקשר זה תהיה חלקית. לו הייתה המתלוננת נרתעת מלהופיע היה החוטא עלול לצאת נשכר, הגם שישנם כלים דיוניים ראייתיים הנותנים מענה גם לסיטואציה זו. דווקא הגעתה להעיד מלמדת על נחישותה וזיכרון כאבה שגרמו לה לעמוד על נפשה, להגן על עצמה מהקם עליה היום או מחר.
14. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם אינו מזהה צורך או נזקקות להתערבות טיפולית ולכן שירות המבחן לא בא בהמלצה בעניינו במסגרת התסקיר. הנאשם אינו מזהה מצד עצמו, ובאין מנוס בית המשפט מרכיב את משקפי החברה האנושית לזיהוי זה. אם סירוב למסור נייד סלולארי של אחות לאחיה, מביא הנאשם להכות בסטירה ובאגרופים את אחותו, ואחר כך להכותה בכבל חשמל בכל חלקי גופה, וכל זה אינו בר זיהוי אצל הנאשם שאלים הוא ואכזרי, אזי בית המשפט מזהה זיהוי מוחלט, הצורך והחובה בהתערבות הולמת של עונש ראוי.
15. נתתי דעתי על כך כי כל מאסר בין אם מאחורי סורג או בריח או לריצוי בדרך עבודות שירות, יפגע במידה מסוימת בפרנסה, אך כך כל עונש מאסר מכל סוג שהוא. יש תחומים בהם נפגעות עבירה רבות מחייבות הסיכון החברתי בפגיעה בפרנסה, כחלק מענישה מרתיעה לעקור תופעה משורש ולהיאבק באכיפה ראויה כנגד אלימות מבית ממשפחה. ישקול המרים יד על אחותו, פרנסת משפחתו.
16. במבט רחב, ככל שמידת הפגיעה בפרנסה תביא למיעוט אירועים, דיינו, ככל שימעטו נזקי שברים פציעות טיפולים בבתי החולים, שפגיעתם קשה פי כמה - דיינו. במיעוט האלימות מעטים יהיו העונשים הפוגעים בפרנסה בראייה רחבה, בהרתעה מפניה. תשקול כל משפחה להזהיר מבעוד מועד, מפני אובדנה של זו בתוצאה של התנהגות אלימה, ותשלם משפחתו הפרטית של הנאשם נזקי פגיעתו באחותו בת משפחתו - בה פגע.

17. עקרון ההלימה הוא העיקרון המנחה במרכזי בתיקון 113 ועיקרו של זה עקרון הגמול. במקרה זה עקרון התועלתיות לכל היותר בא לידי ביטוי, בדרך ריצוי המאסר שלא להרחיק הנאשם ממשפחתו במאסר מאחורי סורג ובריח ובתקופת המאסר שאינה ארוכה יותר מזו שנפסקה בזה.
18. נתתי משקל להעדר הסתבכות הנאשם עם החוק לפני האירוע הנקודתי היחיד ואף אחריו, ולחלוף הזמן הסביר של שנתיים, שגם הוא מבחן מעשי שיקומי, ולהודאתו אם כי לאחר דיוני הוכחות.
19. אין בתיק זה הצדק לסטייה ממתחם הענישה מטעמי שיקום או חסד. יש מקום לעקרון ההלימה והגמול ודווקא טעמי שיקום הם של נפגעת העבירה, החברה במגזר, והחברה הישראלית כולה.
20. המאשימה בטיעוניה בכתב טענה למתחם הנע מ 6 חודשי מאסר - ועד 18 חודשי מאסר בפועל, ציינה כי הנאשם נמצא כשיר לביצוע העונש בדרך של עבודות שירות, ועתרה לרף הנמוך של המתחם אך לא בתחתיתו. הגם שסבור בית המשפט כי המתחם ההולם אמור להיות במנעד גבוה יותר ואף שבסמכותו לקבוע כך, כמצוות בית המשפט המנחה, די בציון המגמה הראויה בהקשר זה נוכח מצגי הצדדים בטענותיהם.
21. הנאשם נשלח לממונה על עבודות השירות, לא הייתה כל התניה או הסתייגות מוצהרת בהקשר לממונה ובכך, נוצרה ציפיה, כי בהצטרף המבוקש לו עתרה המאשימה עם שליחת הנאשם לממונה והרף אליו עתרה תוך ציון "התאמתו לעבודות שירות", ירצה אכן הנאשם עונשו בעבודות שירות. ההתרשמות הדיונית הייתה כי המחלוקת בין הצדדים הינה כפי שהוצגה בדיון- היקפו של המאסר בעבודות שירות. ההגנה עתרה ל-2-3 חודשים והמאשימה ל-6-9 חודשים.
22. יובהר כי לא היה רחוק גזר דין זה מלהורות על ריצוי העונש מאחורי סורג ובריח לתקופה של לפחות 10 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, או לריצוי העונש מאחורי סורג ובריח באשר יהיו חודשיו מתאימים גם לעבודות שירות. בית המשפט אינו מקבל את עתירת הסנגור המלומד לרף ענישה נמוך המבוקש על ידו, באין היותו עונש הולם, וסטייתו מהמתחם הראוי הינה חריגה ללא הצדק.
23. הענקתי משקל לחומרת העבירה שבוצעה גם בדרך של אגרופים.. וגם אחר כך שימוש בכבל של חשמל.. כדי להכות המתלוננת בכל חלקי גופה...- את זעקתה שמעתי. את תחנוניה להפסקתו של הנאשם מלהכותה, דמיינתי. דמעוניה בכאבה הפיזי והנפשי לנגד עיני עת נכתב גזר הדין. היא קורבן העבירה העידה באומץ.
24. אלימותו ואכזריותו חסרת הרחמים של האח הנאשם כנגד נפגעת העבירה אינן יכולות לזכות ברחמי בית המשפט היום. גם סליחתה באשר תהיה במלל אינה מספקת. גם ימי הרחמים והסליחות, אינם מצדיקים התעלמות מכאביה וזעקותיה באכזריותו של האח שרחוק מלהיות "שומר אחותו" רחמים"- עליה. "סליחות"- תבקש כל משפחתה ממנה.

25. תחושת הבעלות של אח על אחותו בין אם כחלק מתרבות מסכנת חיים באצטלה של " כבוד המשפחה " ובין אם במצוות אחר הורה ברוחו או המשפחה הסמויה או הגלויה - חייבת להיעקר משורשה כי אלימות בסופה. פירותיה באושים, נזקה לשנים. "משפחה" שפגעה בבנותיה- אין לה "כבוד".
26. אין מדובר במשובות נעורים, ולא בריב אחים מתבגרים, אלא באובדן כבודה ובפגיעה בנפשה וגופה של אחותו חסרת האונים בגילו הבוגר 28 שנה של הנאשם. בפני בית המשפט לא אחת תוצרים קשים ביותר של " שליחות או בעלות מאוסה זו " על נפשה של בת משפחה. יובהר לכל כי כל המרים ידו עליה- עברין הוא ודינו מאסר למספר חודשים לא מבוטל .
27. לאור האמור, ולאחר שנתתי משקל להיבטים ובכללם: דרגת העבירה באופייה החמור, העדר עבר פלילי, פגיעה בפרנסת המשפחה של הנאשם, חלוף הזמן, האינטרס הציבורי, הרתעת היחיד והרבים, אני ממקם את הנאשם כמבוקש על ידי המאשימה בדיון ברף הנמוך ביחס למתחם לו עתרה, ואלמלא היה הנאשם נעדר עבר פלילי, ומבלי לשקול שיקולים רחבים בעת המלחמה, בתפוסת בתי הסוהר בהקשרים ביטחוניים, ובעמדת הצדדים בגבולותיהם, היה מקומו של זה הנאשם מאחורי סורג ובריח להרתיעו, ולהרתיע כל הרואים עצמם "מגיני הצניעות והשמרנות", בידם האלימה המכה והחובטת ללא רחם, באחיותיהם בבנותיהן, בנפשה של נערה בחורה או אישה בת משפחה- ציפור פצועה לשנים רבות בזיכרון כאבה.
28. לנוכח כל האמור, ולאחר ששקלתי מכלול השיקולים, גוזר אני על הנאשם העונשים הבאים:
- א. 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם יבצע העבודות בעיריית רהט, הנאשם ירצה עונש זה החל מיום 1.12.24 על הנאשם להתייצב ביום זה עד השעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות בצמוד לכלא באר-שבע.
- הובהר לנאשם כי אם לא ימלא אחר הנחיות הממונה על עבודות השירות או מי מטעמו, ותוגש בקשה להפקעת מאסרו זה, יוכל בית המשפט לקבוע, כי יתרת המאסר תרוצה מאחורי סורג ובריח, זאת לצד גזירת עונשו של הנאשם מחדש בכל רכיבי ענישתו לרבות הוספה עליהם.
- א. מאסר על תנאי בן 6 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע במשך 3 שנים מהיום.
- ב. מאסר על תנאי בן 4 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות מכל סוג שהוא לרבות איומים במשך 3 שנים מהיום.
- ג. קנס בסך של 3,000 ש"ח או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10.11.25 בכל עשירי בחודש לאחוריו. אם לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי מעבר לשאר סנקציות לפי כל דין.
- ד. פיצוי למתלוננת ע"ת 1 בסך: 8,000 ₪ הפיצוי ישולם ב10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10.11.25 בכל עשירי בחודש לאחוריו. אם לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מידי.
- ה. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירה מהעבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות מכל סוג שהוא לרבות איומים. ההתחייבות תהא לתקופה של שלוש שנים מהיום ובסך של 5,000 ₪ ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול.
- את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
  - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****
  - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).
- פרוטוקול זה יועבר על ידי המזכירות לידי הממונה על עבודות השירות .
- זכות ערעור כחוק.
- ניתן היום, כ"ז אלול תשפ"ד, 30 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.